

Continuous Quality Improvement 11 การเปรียบเทียบความวิตกกังวลก่อนและหลังการให้ข้อมูล ของญาติ

นายกฤษณพงษ์ เกษี พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสาวสุชีรา ชื่นใจ พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
หอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม 4 โรงพยาบาลศรีสะเกษ

บทนำ การวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น (Pre-experiment research) ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความวิตกกังวลก่อนและหลังการรับทราบข้อมูลของญาติที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม 4 โรงพยาบาลศรีสะเกษ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความวิตกกังวลก่อนและหลังการรับทราบข้อมูลของญาติที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม 4 โรงพยาบาลศรีสะเกษ

วิธีการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ศึกษาความวิตกกังวลก่อนและหลังการรับทราบข้อมูลของญาติที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม 4 โรงพยาบาลศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือ ญาติผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม 4 โรงพยาบาลศรีสะเกษ โดยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความวิตกกังวลของสปิลเบอเกอส์ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินความวิตกกังวล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลก่อนการรับทราบข้อมูลเท่ากับ 57.83 และหลังการรับทราบข้อมูลเท่ากับ 48.76 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลหลังการรับทราบข้อมูลลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปและข้อเสนอแนะ พยาบาลควรให้ข้อมูลอาการของผู้ป่วย อาการแสดงของโรค อุปกรณ์พิเศษเฉพาะโรค ภาวะแทรกซ้อน และแนวทางการรักษา เป็นสื่อกลางในการนัดพบแพทย์เจ้าของไข้ ระเบียบการเข้าเยี่ยม และการปฏิบัติตัว รวมทั้งพูดคุยให้กำลังใจ เปิดโอกาสซักถามข้อสงสัยทันทีที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก เมื่อมีอาการเปลี่ยนแปลงและเมื่อญาติเข้าเยี่ยม เพื่อให้ญาติรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยรวมถึงการปรับตัวเพื่อลดความวิตกกังวล และ ร่วมกับนักจิตวิทยา เพื่อหาแนวทางในการลดความวิตกกังวล กระสับกระส่าย ตื่นตระหนก และอึดอัด ที่ยังพบหลังการรับทราบข้อมูล